Kristna synskadades förening
Syskonbandet

Nr 1, 2017
Årgång 109

SYSKONBANDET

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet

I år är det Nordisk konferens i Danmark. Här är ledarna från de olika länderna samlade i atriumträdgården i Lögumkloster i södra Danmark där konferensen kommer att gå av stapeln..

Gemenskapsdagar och årsmöte
Syskon för hela livet
Etiopien hälsar och tackar

Från verksamhetsledaren

Nu när årets första nummer av Syskonbandet kommer ut har vi redan kommit en bit in på nya året, men det kan ändå kännas som om det just börjat. För den som är flitig lyssnare av vårt radioprogram Klarsyn så kunde höras att första programmet i år handlade just om detta med nyår och nystart. Vi som funderade kring detta kom fram till att det både kan innebära hopp och förväntan på vad som ligger framför detta år och kommande år, men att ett nytt år och tanken på en oviss framtid också kan ge upphov till stress och oro. Tankar på framtiden kan ge upphov till fundering kring sin kallelse, oavsett om man tror sig veta vad den är eller ej.

Att vara *kallad* till ett visst yrke eller en viss uppgift i livet är en term som används främst inom det religiösa. Jag kan själv tycka att uttrycket har en viss tyngd, att en kallelse och att uppleva sig kallad är något bara somliga till fullo upplever med tydlighet. Oftast används uttrycket när det gäller yrket som präst, pastor eller missionär, möjligen även vårdande yrkesgrupper så som sjuksköterska. Redan i Andra Mosebok kan vi dock läsa om hur Gud kallar den konstnärliga hantverkaren:

Herren sade till Mose: Se, jag har kallat Besalel, son till Uri, son till Hur av Juda stam. Jag har fyllt honom med Guds Ande, med vishet och förstånd, med kunskap och med skicklighet i allt slags hantverk, så att han kan tänka ut konstfulla arbeten och utföra dem i guld, silver och koppar, slipa stenar för infattning och snida i trä, ja, utföra alla slags arbeten. (2 Mos 31:1-5 SvF)

Det som skulle göras var Arken med alla dess ting och tält runtomkring, det allra heligaste, där Gud skulle visa sig och det var hantverkaren, konstnären och ingen annan som Gud alltså kallade att skapa detta heliga. Kanske handlar vår kallelse därför snarast om de förmågor som är nedlagda i oss och att använda dem gott i det vi uträttar. Förmågan att undervisa, tala från predikstol och att vårda andra människor är något annat än att använda sina händer praktiskt eller att skapa musik, men allt behövs. Då kan bilmekanikern, revisorn, sjukgymnasten, elektrikern, köksbiträdet, taxichauffören och datateknikern vara lika kallade som konstnären och pastorn. Så jag och du behöver nog inte vara ängsliga över om vi har en kallelse och kanske lever vi mitt i den även om vi inte fått något tydligt tilltal.

Tina Hanson

Innehåll

Från verksamhetsledaren……...2
Medlemsnytt……..3
Medlemsporträtt...……3
Gemenskapsdagar och årsmöte...3
Kallelse och motioner till årsmöte..4
Rätt svar i tävlingen……5
Rösta i styrelsevalet…... ……5
Inbjudan—Nordisk konferens…….5
Ora et Labora……6
Boktips……...7
Sveriges Kristna Radio……...8
Tack från Etiopien……...9
Syskon för hela livet……..10
Redaktionsruta……..12

Medlemsnytt

Nya kristna synskadade medlemmar
Michaela Dutius Söderström, Norrköping

Nya stödjande medlemmar
Ola Söderström, Norrköping
Berit Viberg, Göteborg

Till fridens hem
Ingrid Christensson, Stockholm.
December 2016

Medlemsporträtt

Monica Söderberg, Stockholm

Att det går en studiecirkel på Syskonbandets kansli som kallas ”Psalmmaraton” är kanske känt. Men initiativtagaren kanske inte är lika känd i Syskonbandskretsar? Här kommer en presentation av Monica Söderberg.

Monica är född i Stockholm men har även som hon säger ”kraftiga rötter i Medelpad” i en by som heter Nedansjö utanför Stöde där hon även bodde som liten. Stugan där finns kvar och hon besöker den lite nu och då.

Uppväxten var lite rörig med många sjukhusbesök, bland annat låg hon som ettåring i tio månader på sjukhus i Göteborg. I två perioder, först som fyraåring och sedan som sexåring bodde hon på Gerdahemmet, ett hem för barn med synnedsättning som drevs av missionsförbundet. Här var det regelbundet morgonbön, bordsbön och söndagsskola. Monica minns att hon som sexåring ledde morgonbönen ibland. Här fick hon en förvissning om att vara älskad, något som lade grunden för hennes tro.

Efter Tomteboda och gymnasiet började hon musicera och fick mycket uppdrag till att komma och sjunga på föreningar, folkhögskolor, spelmansstämmor och visfestivaler. Hon var även discjockey på fritidsgårdar. Att sjunga, spela och leka med barn i olika sammanhang fick hon även uppdrag att göra.
– Det var en härlig tid säger Monica. Det var så enkelt att få med barnen och det krävdes inga stora kringarrangemang.

Vid 26 års ålder började hon studera, först på folkhögskola i Härnösand och Piteå och sedan på musikhögskolan i Stockholm. Hon jobbade sedan som musiklärare och talpedagog i ungefär 35 år. Hon har varit aktiv i SRF under lång tid och hon berättar att det knappt finns en lokalförening som hon inte har besökt och sjungit och spelat för. Det har även blivit många kon-

serter i olika kyrkor och musik i samband med många bröllop och begravningar men hon skulle gärna vara med i Gudstjänster och liturgin eller hålla lite mer utpräglade kristna sångstunder också.

Sedan tre år tillbaka då hon bestämde sig för att sluta som lärare har hon på nytt olika frilansuppdrag. På Hagaberg undervisar hon i punktskrift och musik, på SRF har hon haft sångcirklar som ”Visan förr och nu” och undervisar också där i punktskrift samt håller i kamratstödsgrupper. Hon har känt till Syskonbandet i många år och prenumererade på tidningen redan i tjugoårsåldern och är nu medlem på nytt. Bägge föräldrarna var missionsförbundare så det var mycket läsarsånger och psalmer hemma så hon känner sig hemma i Syskonbandssammanhang också.
Ronny Gilderskär

Gemenskapsdagar och Årsmöte

Över Kristihimmelfärdshelgen 24-28 maj är alla välkomna till Syskonbandets dagar av gemenskap och årsmöte på Tollare folkhögskola!
”Våga vara den du i Kristus är” börjar psalmsång 87 och detta är också vår rubrik för dessa dagar. Vi kommer ha bibelstudium och andakter i temat, det blir en utflyktsdag, alla som vill får ställa sig på vår öppna scen och föreningens årsmöte har vi på lördagen. En programpunkt har fokus på Kongo och Gun Eriksson kommer prata under rubriken ”Att följa sin kallelse!”. Därutöver kommer det finnas möjlighet bland annat att få och ge massage, gå promenad i den vackra omgivningen, prova kägelbana, äta gott, dela erfarenheter och gemenskap. Efter varje dags program avrundar vi kvällarna med fika i den gemytliga herrgården.
Tollare folkhögskola där vi håller till är IOGT-NTO:s skola intill skärgården med 1,3 mil till centrala Stockholm. Platsen, liksom våra arrangemang, är drog- och alkoholfria. Alla rum har dusch och toalett, handduk och lakan ingår. Rum och alla lokaler är tillgängliga för rullstol, det finns hörselslinga i möteslokalen och ledarhundar är välkomna.
Ung som gammal, från norr och söder, ALLA är välkomna! Välkommet är också att ta med instrument så spelar och sjunger vi tillsammans både innanför och utanför programmets ramar!
Tider: Vi startar med middag tillsammans onsdagen den 24 maj kl. 17.00 och avslutar med lunch kl. 12.00 söndagen den 28 maj.
Adress och resa: Tollare folkhögskolas adress är Åhlbergs väg 1 Saltsjö-Boo. Med bil tar det ca 15 min från Stockholms Central. Med kollektivtrafik tar du dig dit på 20 minuter med buss från Slussen i centrala Stockholm, hållplatsen heter Tollare och därifrån 500 meters promenad. Du erbjuds resesubvention på den del av din resa som överstiger 500 kr med subvention på max 700 kr.
Pris: För mat, logi och allt programinnehåll för alla dagar samt ledsagning gäller följande priser
För medlemmar som betalt sin medlemsavgift 2017 samt för dig

som kommer med för första gången på ett evenemang med Syskonbandet
Del i tvåbäddsrum*:* 1800 kr
Enkelrum*:* 2950 kr
För barn 3-12 år i föräldrars sällskap är priset 750 kr
Anmälan: Senast den 20 april till Tina på 08-641 30 95 eller tina@syskonbandet.se
Anmälan är bindande fr.o.m. den 20 april då deltagaravgiften även ska vara inbetald på plusgiro 36449-7. Inbetald avgift återbetalas mot uppvisande av läkarintyg minus en administrationskostnad på 10 %.
Tina Hanson

Kallelse och motioner till årsmötet

Alla medlemmar kallas och välkomnas till årsmötet den 27 maj klockan 10-17 på Tollare folkhögskola. Fram till den 15 april har du möjlighet att inkomma med motioner, ärenden, frågor eller förslag som du önskar ska tas upp på årsmötet. Årsmöteshandlingar skickas ut cirka tre veckor innan årsmötet till de som anmält sig att delta eller som önskar få handlingarna.
Styrelsen

Rätt svar i tävlingen

I förra numret av tidningen hade Erik Bondesson gjort en klurig tävling. Rätt svar är: På julfesten deltog 60 st vuxna och 20 st barn. Vinnare blev Charlotte Magnusson, Råneå.

Rösta i styrelsevalet

I nästa nummer som kommer i slutet av april kommer det intervjuer med de som ställer upp för val till vår styrelse. Alla Kristna synskadade medlemmar som har betalt sin medlemsavgift senast 1 mars kommer sedan att få valsedlar utskickade till sig i god tid. Om du ännu inte betalt din medlemsavgift på 200 kronor så sätter du enklast in den på vårt plusgiro: 36 449-7 eller bankgiro 342-9552. Hör av dig till kansliet om du vill ha ett inbetalningskort skickat till dig.
Ronny Gilderskär

Inbjudan – Nordisk konferens 2017

I augusti är det äntligen dags för stor nordisk konferens igen och denna gång bär det av till Lögumkloster i Danmark!

”Kom och se” är temat för årets konferens. Jens Jensen, som ursprungligen är dansk men numera bor och arbetar som präst i Norge, är med oss hela konferensen och håller bibelstudium för oss utifrån rubrikerna – *Kom och se Gud! – Kom och se varandra! – Kom och se mig!*
Vi kommer vistas på Refugium, en modern retreatanläggning på platsen där det tidigare varit kloster i det pittoreska lilla samhället Lögumkloster på södra Jylland i Danmark nära tyska gränsen. Den gamla klosterkyrkan står ännu kvar och används i högsta grad och utanför hörs klockspelet sex gånger om dagen för att rama in dygnet och kalla till bön. Anläggningen ramar in en grönskande och rogivande trädgård och från hotellrummens fönster syns betande hästar på hagar.

Fangekoret gästar oss och håller konsert! Det är en kör av fångar från Danmarks största fängelse som reser runt och sjunger och berättar om sin tro. Därutöver får vi en klockspelskonsert, vi gör utflykt bland annat till stolmuséum där vi får känna och sitta på speciella stolar av känd designer, vi deltar i gudstjänst, och vi delar sång, vittnesbörd, underhållning och gemenskap med våra Nordiska vänner.
Tidpunkt: 17-20 augusti 2017
Pris: För deltagande i konferensen inkl. helpension, konsert, utflykt och entréer gäller följande kraftigt subventionerade priser för medlemmar i Syskonbandet (resa tillkommer)
2400 kr/person i dubbelrum
2800 kr/person i enkelrum
(begränsat antal)

Resa: Syskonbandets resesubvention på 700 kr erbjuds. Preliminärt strålar vi samman på Billunds flygplats, därifrån gemensamt i buss/bil 10 mil till Lögumkloster.
Anmälan: För planeringens skull önskar vi få intresseanmälningar under mars månad. Anmälan blir bindande först den 1 juni. För anmälan och mer information ring 08-641 30 95 eller maila tina@syskonbandet.se.

Ora et labora (Be och arbeta)

Vartannat år finns det möjlighet att träffa våra nordiska syskon när vi samlas för Nordisk konferens för kristna synskadade och i detta nummer av tidningen finns en inbjudan till att följa med till Danmark

Klosterkyrkan. Foto: Ronny Gilderskär

och Lögumkloster. Ledarna från de olika nordiska länderna träffas alltid året innan konferensen för att besöka platsen vi ska vara på och planera ramarna för konferensen. Anläggningen som vi kommer att bo på heter Lögumkloster Refugium (latin för ”tillflyktsort”) och erbjuder ett avskilt och modernt boende i en spännande historisk miljö.

Själva orten Lögumkloster växte fram runt ett kloster som uppfördes 1173 av Cisterciensorden. Cisterciensorden grundades 1098 i Frankrike av benediktinmunkar som vände sig mot vällevnaden i dåtidens kloster och ville återgå till de stränga benediktinerreglerna. Man ville vara självförsörjande och avstod helt från alla gåvor, tionden och arrenden. Man brukade skog och mark och utvecklade den tidens jordbruksarbete. Det var ett hårt fysiskt arbete och deras motto var ”Ora et labora”.

Alldeles intill refugiet ligger klosterkyrkan. Den tillkom under 1200-talets första hälft och är en av Skandinaviens främsta byggnader i övergångsstil, med sin raka altarvägg, sina kapell och korsflyglar. Den restaurerades 1923-32 och är idag Lögumklosters sockenkyrka. Bland inventarierna finns en av Danmarks äldsta altarverk i trä. Till södra korsflygeln sluter sig en bevarad länga av det gamla klostret.

Idag används Refugiumet till retreater och konferenser och har nära kopplingar till Danska kyrkan. En fast rytm präglar vistelsen med bland annat en morgonsamling, kvällsandakt och måltider på fasta tider. Under vårt besök hann vi med en promenad i ”byen” också som ligger naturskönt och med många äldre pittoreska byggnader. Programmet för konferensen och de inbjudna gästerna tillsammans med den fantastiska omgivningen gör att jag ser fram emot givande dagar i Danmark i augusti.
Ronny Gilderskär

Boktips

Med högt ställda förhoppningar lyssnade jag på Tomas Sjödins vinterprat på P1 i slutet av december i Sveriges Radio. Jag tycker mycket om Tomas Sjödins krönikor, böcker och predikningar men blev ändå positivt överraskad igen! Det finns fortfarande möjlighet att lyssna på programmet på Sveriges Radios hemsida eller app vilket rekommenderas för den som har lust och möjlighet. Tomas Sjödins senaste bok ” Den som hittar sin plats tar ingen annans” finns nu inläst på Legimus som talbok och tipsas om här med dessa rader:
"Jag hade passerat femtio med god marginal, skrivit mer än tio böcker, hunnit vara församlingspastor i trettio år, fått tre barn och förlorat två av dem, sörjt och lärt mig leva med saknad innan jag insåg att själva poängen med att vara människa är att hitta sin plats. Den plats som nästan kan finnas var som helst i världen, men som gör att drömmar gradvis uppfylls, mening skapas och känslan av att finnas till för någon annan infinner sig."

Hur hittar man sin plats? Hur vet man att man hamnat rätt? Författa-

ren Tomas Sjödin söker efter svaren och tar hjälp av en förebild och tvillingsjäl - han som också hette Tomas och kallades Tvivlaren. Sjödin låter oss följa med på en högst personlig resa som börjar i barndomens Kramfors och tar oss till italienska Abruzzo, till Tiberias vid Gennesarets sjö, till Potsdam utanför Berlin och till indiska Kerala - i spåren efter den historiske Tomas som kastade loss för sitt livs kanske största äventyr. Fram växer en hoppfull berättelse om tvivel och övertygelser, om rätten att ifrågasätta, om att resa i vindens riktning, om att gå fast man inte vågar, om att leta efter sitt livs "ja" och till slut hitta sin egen plats.

"Och med en dåres envishet förfäktar jag att den platsen finns för varje människa. För någon är vägen dit ett smärtsamt eller äventyrligt uppbrott, för någon annan att bara förbli där man är och vänta ut tiden."

Tomas Sjödin är pastor, föreläsare och författare. Han har skrivit ett tiotal böcker, senast ”Det är mycket man inte måste” (med samlade krönikor från Göteborg-Posten) och bästsäljaren ”Det händer när du vilar”. För många radiolyssnare har han också blivit en välkänd röst som återkommande värd för Sommar och Vinter i P1. Tomas bor i Säve utanför Göteborg tillsammans med sin fru Lotta.
(Text från Libris förlag)
Ronny Gilderskär

Sveriges Kristna Radio

Att Syskonbandet har fått möjlighet att sända egen radio och producerar ett program som heter ”Klarsyn” känner kanske de flesta i Syskonbandet till. Detta är möjligt tack vare ett samarbete med Sveriges Kristna Radio. Producent på Sveriges Kristna Radio är Torbjörn Frisk och jag fick ett samtal med honom om historia, nutid och framtidsvisioner för kanalen.

Sveriges Kristna Radio är helt oberoende och ser Sverige som ett missionsland där man vill nå människor med en förståelse om vem Jesus är.
– Vi vill stå upp för Guds ord och vill via radion skänka människor hopp och ge en fördjupad tro, säger Torbjörn.

Kanalen startade 2009 under namnet Hope FM. 2011 inleddes ett samarbete med Premier Christian Radio i London och 2012 blir radiostationen Premier – Sveriges Kristna Radio. 2014 blir radiokanalen helsvensk med namnet Sveriges Kristna Radio. Idag är man två anställda på deltid. Därutöver är det ett antal volontärer som hjälper till. Man har inga bidrag utan är beroende av gåvor och reklamintäkter. Tekniken för att sända radio har utvecklats enormt de senaste fem åren och idag räcker det med en bra mobiltelefon och en stabil internetanslutning för att komma igång med att sända. Via hemsi-

dan www.sverigeskristnaradio.se kan man lyssna på kanalen direkt eller när som helst på något av alla de program som har sänts. På närradio i Stockholm och Södertälje kan man lyssna på FM 88.4 och i Kristianstad med omnejd på FM 91.6.

Programutbudet växer hela tiden och här är ett axplock av program som tillkommit på senare tid:

Morgonpuls med Linda och Johan. Ett direktsänt program som sänds varje fredagsmorgon mellan 6.30–8.30. Programmet sänds från Marbella i Spanien där paret bor. ”Ett skratt förlänger livet, som uttrycket säger och det är något vi alla på redaktionen är överens om. Därför är vårt mål med vår morgonshow att alla våra lyssnare ska få börja dagen med både hopp och en stor portion glädje.”

Bibelpodden är en halvtimmes program som samtalar kring olika Bibelfrågor med programledarna Hemen och Irena Derki. Bibelpodden hör du på fredagar klockan 9.00 med repris klockan 18.30.

Mix Tape, LIVE-sändning från Växjö med Johan Nilsson som håller såväl skivtallrikar, bandare som mikrofonen varm och presenterar en skön mix av musik från 60-, 70-, och 80-talet fram till senaste hitlåtarna som precis lämnat skivfabriken. Sänds på fredagar klockan 19.00.

Lifeline är inte ett radioprogram utan en hjälplinje som startades av personer inom organisationen. Till Lifeline kan man anonymt ringa om man behöver ha någon att prata med. De som svarar har alla genomgått en utbildning och har en kristen livssyn. Hit kan du ringa varje fredag och lördag natt mellan klockan 21.00–06.00 på telefonnummer 08-512 56 040.

I framtiden hoppas Torbjörn att man kan sända ännu mer direktsända program. Har du en önskan om att göra ett eget program eller har du idéer och uppslag, tveka inte att höra av dig hälsar Torbjörn!
Ronny Gilderskär

Tack från Etiopien

Förra året skrev och berättade vi om det projekt vår systerförening BCA i Etiopien startat som går ut på att hjälpa barn till synskadade föräldrar att kunna gå i skolan, för att på så vis bryta den onda cirkeln av utanförskap, fattigdom och tiggeri. Flera av er i Syskonbandet skänkte pengar till detta, någon som en månatlig gåva och andra en generös engångsgåva. En hälsning har kommit till er från Etiopien med stort tack för era gåvor som är mycket betydelsefulla för de barn och familjer där de kommer till del och de önskar er Guds välsignelse!

Antalet barn och behovet av pengar för att kunna skicka barnen till skolan är mycket stort och föreningen BCA:s kapacitet är begränsad. De frågar om hjälp hos både organisationer och individer för att få möjlighet att hjälpa fler. Deras önskan är att få gåvogivare som ger stadigt samma summa varje månad så att de på så vis kan stödja barnen långsiktigt. Är det fler av er som läser detta som skulle vilja stödja projektet så är ni välkomna att höra av er till Syskon-

bandets kansli.
Tina Hanson

Syskon hela livet

De första 20 åren med syskon i Kongo

Kongo 2017

I Syskonbandets verksamhetsplan för 2017 och i vår budget finns ”Kongo 2017” med. Det handlar om att resa och besöka systerföreningen i Kinshasa, Demokratiska Republiken Kongo. Som de flesta syskon försöker vi hålla kontakt med varandra på olika sätt och vill gärna träffas. Vi lärde känna syskonen i Kinshasa 1996 – för mer än 20 år sedan - och vi har bara besökt varandra två gånger i vardera riktningen. Tre representanter besökte Kinshasa 1999 och 2002 och här i Sverige tog vi emot besökare från Kinshasa 2002 och 2008. Den resa som har planerats för 2017 har redan skjutits upp från februari till maj och nu har styrelsen beslutat att skjuta upp resan ”på obestämd tid” eller ca ett år. Det osäkra politiska läget i Demokratiska Republiken Kongo är det tyngst vägande skälet. Det skulle ha varit presidentval där under hösten 2016 men presidenten vill sitta kvar och detta har försenat valförberedelserna så att man nu räknar med att ha val i slutet av 2017 istället. Men opposition och regering (inklusive presidenten) har ännu inte kommit överens om hur landet ska styras under tiden fram tills det finns en ny president. Vi har rådfrågat många och visserligen tror de flesta att det går att resa men säger också att det instabila politiska läget kommer att vara under lång tid.

Så började det

Det är svårt att se framåt och planera för besöksutbyte just nu men eftersom vi har tjugo år att se tillbaka på kan vi börja med att blicka tillbaka och fräscha upp vad som har hänt under våra tjugo år som syskon. Vi hittade varandra genom att jag lärde känna Syskonbandet. Efter att ha varit missionär i fd Belgiska Kongo under flera arbetsperioder sedan 1970 sökte jag arbete i Sverige och hittade Syskonbandets annons 1994 vilket ledde till anställning på kansliet. Redan hösten 1995 sökte jag tjänstledigt för att återvända till Kongo med placering i Kinshasa under 1,5 år. Birger Viggen, som hade lärt upp mig till att efterträda honom som verksamhetsledare, kom fortfarande till kontoret varje dag. Han tittade igenom ett föreningsregister från engelska Torch of trust och såg att det fanns en kristen synskadeförening i Kinshasa. Jag fick föreningens namn och postbox-nummer och när jag hade kommit på plats i Kinshasa skrev jag ett brev där jag bjöd föreningens ordförande att komma och hälsa på mig.

Strax därpå besökte jag föreningen i ett av stadens ytterområden. En luthersk församling gav dem tillstånd att förvara sina saker i den lilla kyrkan och utanför hade de byggt ett stort solskyddstak där medlemmarna höll till med allt sitt hantverk. De flätade korgar i lian, arbetade med bast, stickade, virkade och sydde på maskin (som vevades för hand) och några av männen snickrade. Dessutom

hade de kontakt med synskadade barn, som inbjöds att komma och lära sig braille-skrift, att använda vit käpp och att skriva med reglett. Föreningen hade också en orkester (med lånade eller hemgjorda instrument) som besökte olika kristna församlingar för evangelisation. I samband med besöken sålde de också sina hantverksprodukter. Det föreningen önskade sig allra högst var en egen lokal, där man skulle kunna hålla till med både det egna andaktslivet, hantverket och skolan. Dom hittade en lokal och Syskonbandet hjälpte dem med hyran och mindre summor till råmaterial för hantverket. Relationen till hyresvärden var komplicerad och ur den situationen föddes tanken att kunna köpa ett eget föreningshus.

Projekt med avtal för tre

Efter min hemkomst 1997 hittade föreningen ett hus dom ville köpa och renovera. Av den önskan blev det så småningom ett stort projekt med stöd från SIDA genom Svenska Missionsrådet. I ett förberedande projekt ingick en resa för tre personer till Kinshasa och ett seminarium på plats för att fastställa renoveringsplanerna. Den resan gjordes 1999. Jag var med som tolk och som den som i framtiden skulle hålla i projektets administration i Sverige. Det stora projektet leddes av tre parter. Den lokala synskadeföreningen, en lokal församling tillhörande Svenska Missionskyrkans systersamfund och Syskonbandet i Sverige. I den lokala församlingen fanns kunskapen om byggenskap och vad gäller ekonomin delade församling och förening på ansvaret. Fastigheten består av två hus på en rymlig tomt. Två fruktträd noterades också i köpehandlingen. I projektet renoverades husen, byggdes två toaletter, dusch och septitank. Dessutom inhägnades hela tomten med en hög mur av betongblock och rejäla plåtdörrar i porten. Inbördeskriget kom och det gick inte att slutföra framdragning av vatten och elektricitet, vilket skulle ha hjälpt hela området att utvecklas. Om någon betalar framdragningen är det billigt för andra boende att ansluta sig. Arbetet tog också längre tid än planerat p.g.a. inbördeskriget men 2002 kunde centret invigas och representanter för Syskonbandet deltog i festligheterna.

Syskonbandet har också hjälpt föreningen att bygga en affärslänga utmed muren runt tomten. Det traditionella hantverket i form av stickning, virkning, bast- och lianflätning och klädsömnad är inte lönsamt i det fattiga område där föreningen håller till. Man har istället provat att köpa frusen fisk, tina och salta den för att sälja i små bitar. Man har försökt föda upp kycklingar. Man har haft försäljning av mat i en liten butik och man provar just nu om det går att sälja plastprodukter i butiken. Föreningen har köpt en liten generator för att producera el till människor som vill ladda sina telefoner. Man har också tänkt att utrusta en datasal dit människor kan komma och spela spel eller göra läxor. Det allra senaste är utbildning av skräddare och sömmerskor. I väntan på bidrag från Syskonbandet eller någon annan finansiär har man star-

tat skolan med små resurser och i befintliga lokaler. Det finns en vilja till förändring men det är svårt i en miljö där det inte finns pengar - ens till mat.

Miraklet överlevnad?

Förutom de officiella föreningsmötena 1999, 2002 och 2008 har jag haft möjlighet att besöka Kongo och synskadeföreningen flera gånger i samband med att jag rest i andra uppdrag. Jag har dessutom kunnat prata med ordförande i telefon då och då samt följa det som händer politiskt i landet på olika sätt. Från den allra första kontakten har jag ställt mig frågan hur vanliga människor i Kongo överlever. Allra svårast är det i huvudstaden Kinshasa där det bor ungefär lika många människor som i hela Sverige, där bara någon procent har anställning med lön, där avstånden är enorma, där trafiksituationen är ständigt kaotisk och där det inte finns mark att odla mat på. Utan pengar har man inte tillgång till varken skola eller sjukvård. Människor har ingenting och varje dag innebär en kamp för att överleva. Våra kristna vänner lever i en självklar övertygelse om att Gud har omsorg och att Han svarar på bön men i oss gnager frågan ”hur?”. Hur orkar människor? Och dom som dessutom inte ser och därför känner sig mer rädda och utsatta? Vad ger syskonen i Kongo framtidshopp och vilja till förändring?

Vad kan vi göra?

Det är så lite men detta lilla är viktigt. Det inger hopp! Det viktigaste vi kan göra för våra syskon i Kongo är att bekräfta att vi SER OCH BRYR OSS. Kontakt är det allra viktigaste och därför vill vi fortsätta att planera för att representanter för våra båda föreningar ska få mötas. Under tiden får vi bedja för varandra och utbyta hälsningar via telefon och mejl. Låt oss bedja för dem på samma sätt som vi vet att de ber för oss – varje dag! Den årliga ekonomiska hjälpen från Syskonbandet ger föreningen möjlighet att existera och fungera. De försöker ständigt nya saker för att föreningen ska få inkomster. Och ju mer vi som enskilda medlemmar ger till mission, ju mer kan vi skicka till dem. Pengar är både praktisk hjälp och en symbol för vår omtanke, som gör att våra syskon känner sig sedda.

Gun Eriksson

Syskonbandet
Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.
Utkommer i punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida: www.syskonbandet.se/medlemstidning.
Februari 2017.
Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr, 116 65 STOCKHOLM.
Ansvarig utgivare: Jenny Näslund. Redaktör: Ronny Gilderskär.
Telefon, kansli och redaktion:08-641 30 45, 641 30 95.
E-post: kansliet@syskonbandet.se eller redaktion@syskonbandet.se
Hemsida: www.syskonbandet.se Plusgiro 3 64 49-7 Bankgiro 342-9552
Tidningen skickas ut till alla medlemmar och går även att prenumerera på för 200 kr per år.